

De tweede helft van de zomer.

Eind september begint alweer de herfst en dat betekent dat we nu aan de tweede helft van de zomer van dit jaar bezig zijn. En natuurlijk is dat buiten overal te zien.

In de lente zijn de wegbermen volop begroeid met fluitekruid. Een hoog opschietende schermbloemige met grote, witte schermen van kleine bloempjes. Van de stengels van fluitekruid kun je fluitjes maken en daarmee is dus de naam verklaard. Een andere naam voor fluitekruid is Hollands kant en als je de wegen begrensd met het fluitekruid ziet, kun je ook deze naam wel begrijpen. Maar het fluitekruid is nu volledig verdwenen en heeft plaats gemaakt voor een serie andere schermbloemigen.

De eerste daarvan is de wilde peen. Ook die staat op sommige plaatsten uitbundig in bloei. Elke witte bloemscherm daarvan heeft in het midden een klein donker bloempje staan. Men zegt dat dit is bedoeld om insecten te lokken en dat lijkt een plausibele verklaring maar niemand die het echt weet. De bijnaam van de wilde peen is het vogelnestje.

Na de bloei trekken de uitgebloeide bloemschermen helemaal samen en zo'n uitgebloeide bol heeft inderdaad wel wat weg van een vogelnestje.

Nog twee andere witte schermbloemigen kunnen we in Weert vinden: de engelwortel en de bereklauw.

Allebei deze planten hebben bladeren met hele grote, opvallende bladscheden waarmee de bladeren aan de stengel zitten. De engelwortel heeft een kale stengel, de bereklauw is echter behaard. Met de laatste plant moet je goed oppassen. De bereklauw bevat enkele stoffen

met een fotosensibiliserende werking. Dat betekent dat, als die stoffen door aanraken van de plant in de menselijke huid komen, onder invloed van zonlicht op die plaats er blaren op de huid kunnen komen heel vervelend en ook best langdurig kunnen zijn en lelijke lidtekens nalaten. Onze wilde bereklauw doet dat maar de hier in ons land ingevoerde Aziatische bereklauw die wel 3 m hoog kan worden, doet dat nog veel erger. Oppassen geblazen dus. Een ander bloempje met witte schermen is het duizendblad hoewel die schermen zijn geen echte schermen want de opbouw is wat anders. Maar ze zijn wel overvloedig aanwezig. Naast die witte schermbloemigen en het duizendblad zie je soms ook gele schermbloemigen: varkenskerf. Een schitterende plant die wat ijler is maar des te decoratiever!

Lopen of fietsen we buiten dan zien we ook weer de mais overal hoog opgroeien. Je loopt of fietst langs grote, groene muren. Mais is wat dat betreft echt "hindergroen" om met Martine Bijl te spreken.

Ook in de dierenwereld is het naderende einde van de zomer te merken: de gierzwaluwen zijn bijna allemaal al vertrokken naar hun winterkwartieren in de buurt van Congo. Die afstand vliegen ze zonder ook maar een moment aan de grond te komen of ergens op te gaan zitten. Eigenlijk zitten ze nooit. Ze eten, paren en slapen in de lucht alleen eieren leggen en uitbroeden doen ze nu nog in een nest maar wie weet. Misschien gaat de evolutie zo ver, dat ze in de toekomst ook dat in de lucht kunnen doen.

Herman Beuvers